

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ὦ πα καὶ δίχτυ.

Δίκτυον κατάλληλον πρὸς ἀλιεύσιν γώπας ἐνθ' ἄν. : Τὸ γουπάτιδι πιάνεται μετὰ τὸ δίχτυ, μετὰ τὴν τράτα καὶ μετὰ τὸ γουπόδεχτο Τῆν. (Ἰστέρν.) Ἐρρίξαμε τὰ βωπόδιχτα κ' ἐπιμάκαμε δέκα κίλα βῶπες (κίλα = κιλά) Ἐρεικ. Νὰ μᾶς κρήνης βοῖο φέξη, νὰ πᾶμε ν' ἀσ'κώσωμε τὰ βωπόδιχτα (νὰ μᾶς μιλήσης προτοῦ ξημερώσῃ, νὰ πᾶμε νὰ σηκώσωμε τὰ γωπόδιχτα) αὐτόθ. Συνών. ἀθερίν ὁ δίχτυο, ἀφ' ὁ δίχτυο.

γωποκόφινο τό, Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Τριφυλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ὦ πα καὶ κοφίρι.

Εἶδος ἀλιευτικοῦ κύρτου διὰ τοῦ ὁποίου ἀλιεύουν τὰς γώπας.

γωπολόγος ὁ, Α. Καρκαβίτσ., Ν. Ἑστ. 21 (1937), 430 γωπολόος Α. Καρκαβίτσ., Ν. Ἑστ. 21 (1937), 101.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ὦ πα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λόγος, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 247.

Ὁ ἀλιεύων γώπας, ὁ εἰδικὸς διὰ τὴν ἀλιεῖαν γωπῶν ἐνθ' ἄν. : Συχνὰ παίρνανε μαζί τους καὶ κανένα γωπολόγο καὶ

ρίχνανε τὸ παραγάδι μετὰ τὴν βάρκα Α. Καρκαβίτσ., Ν. Ἑστ. 21 (1937), 430.

γωπούδι τό, ἐνιαχ. γουπούδ' Θάσ. Λῆμν. Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ὦ πα καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦ δι.

Γωπάκι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. : Ξήβανα σήμια γουπούδια (ἀνέσυρα σήμερα γωπάκια) Σαμοθρ. Συνών. βλ. εἰς λ. γωπαρέλι.

γωπούλα ἡ, ἐνιαχ. βωπούλα Ἀντίπαζ. Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παζ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ὦ πα καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦ λα.

Γωπάκι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. : Δὲ γατεβαίνεις 'ς τὸ πόρτο νὰ πᾶμε γιὰ καμμιὰ βωπούλα μετὰ τὴν βάρκα; (πόρτο = λιμάνι) Ἐρεικ. Συνών. βλ. εἰς λ. γωπαρέλι.

γωπουλάκι τό, ἐνιαχ. βωπουλάκι Ἀντίπαζ. Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παζ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ὦ πα καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Ἡ πολὺ μικρὰ γ ὦ πα, τὸ γωπάκι ἐνθ' ἄν. : Ἐνα τότσο βωπουλάκι ἐπούλανε 'ς τὸ πόρτο ὁ Τάτσης τοῦ Μπουρτουλή (τότσο = πολὺ μικρὸ) Ὁθων.

Δ

Δ, δ, δέλτα, τὸ τέταρτον γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου, βλ. λ. δέλτα.

δ. 1) Διατηρεῖ τὴν ἀρχαίαν προφορὰν προηγουμένου τοῦ ν: ἀνδρας) ἀνδρας, δένδρον) δένδρο, ἐνδεκα) ἐνδεκα, μάνδαλο) μάνδαλο. Διὰ τὴν προφορὰν τοῦ φθόγγου βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀκαδ. Ἀναγν. 1², 18 κ.εξ. Ἀνθ. Παπαδόπ., Λεξικογρ. Δελτ. 3 (1941), 6. Γ. Κουρμούλ., Ἀθηνᾶ 53 (1949), 79. **2)** Ἀκούεται ἐπίσης ὡς d, διαλεκτικῶς, εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ εἰς τὸ μέσον λέξεως εἰς μερικὰ ἰδιώματα, τὰ ὅποια ὑπέστησαν ξενικὴν ἐπίδρασιν: δαγκάνω) δαγκάνω, δάσκαλος) δάσκαλος, δέκα) δέκα, καρδιά) καρδιά, φοράδα) φοράδα, ἀπίδι) ἀπ-πίδι. Πβ. R. Dawkins, Asia Minor 49, 66, 75, 77 Ἀνθ. Παπαδόπ., Γραμμ. βορ. ἰδιωμ., 30 G. Rohlf, Histor. Gramm. Unterital. Gräz., 51. **3)** Ἀποβάλλεται διαλεκτικῶς α) ἐν μέσῳ λέξεως εὐρισκόμενον μεταξὺ φωνηέντων: ἀδελφός) ἀεφός, ἀδικος) αἰκος, ἀκρίδα) ἀκρία, γάιδας) γάαρος, ξόδι) ξόι. Πβ. Γ. Χατζιδ., MNE 2, 418 κ.εξ. K. Dieterich, Südl. Sporaden, 78 X. Παντελίδ., Φωνητ., 32 Δ. Οἰκονομίδ., Γλωσσικ. ἰδιωμ. Ἀπεράθ. Νάξ., 226 Α. Tsopanakis, Phonét., 88 M. Μιχαηλίδ.-Νουάρ., Ἀθηνᾶ 55 (1952), 24 Θ. Κωστάκ., Γραμμ. Τσακων., 46 Α. Καραναστ., Φωνητικ. ἰδιωμ. Κῶ, 52 K. Μηνᾶ, Ἰδιωμ. Καρπ., 31. **β)** Ἐν ἀρχῇ λέξεως: δαίμονας) αἰμόνας, δάφνη) ἀφνη, δάκρυον) ἀκρυο, δώνω) ὶν-νω. Ἡ ἀποβολὴ αὕτη προκαλεῖται ἐν συνεκφορᾷ, προηγουμένης λέξεως ληγούσης εἰς φωνῆν: τὸ δαμάλι) τό' αμάλι, ἢ δάφνη) ἢ ἀφνη, νὰ δώνω) νὰ ὶνω. Πβ. X. Παντελίδ., ἐνθ' ἄν., 32 Α. Τσοπανάκ., Ἰδιωμ. Χάλκ., 27 M. Μιχαηλίδ.-Νουάρ., ἐνθ' ἄν., 24 K. Μηνᾶ, Ἰδιωμ. Καρπ., 31. **γ)** Ἐξ ἐπιδράσεως τοῦ ρ: δρεμόνι) ρεμόνι, δρακοντιά) ρακοντιά, δρυμός) ρυμό. Πβ. Θ. Κωστάκ., ἐνθ' ἄν., 46. **4)** Πρὸ τοῦ συνιζανο-

μένου ι τρέπεται μετ' αὐτοῦ α) εἰς j: διαβάζω) jaβάζω, διάβολος) jáβολος, ἀλυσίδια) ἀλυσίja, δεινράδια) δεινράja. Πβ. Dawkins, ἐνθ' ἄν. 75 κ.εξ. D. Oekonomid., Lautlehre, 118 Α. Τσοπανάκ., ἐνθ' ἄν., 27 Σ. Καρατζ., Ὑποκορ. Κύμ., 45 κ.εξ. G. Rohlf, ἐνθ' ἄν., 51. Τὸ φαινόμενον ἤδη ἐν παπύροις τοῦ 5ου μ.Χ. αἰ. Βλ. Preisigke - Bilabel, Sammelbuch griech. Urkund. Aegypt. 3 (1929), 7033, 40, 43 - 44 (αἰνούγια ἀνδρικά δύο... λινούγια παρακκύδωτα καινούργια τρία... λινούγια ἄλλα μαλλωτὰ δύο), καὶ μεσν., ἰδ. Χρον. Μορ., στ. 1041 (ἐκδ. Schmitt «Ἀρματα εἶχασιν καλά, γιὰρίκια ἐφοροῦσαν») β) εἰς ζ: διάβολος) ζάβολος, διάζω) ζάζω, διαλέγω) ζαλέχον, δυό)ζό. Πβ. X. Παντελίδ., ἐνθ' ἄν., 38 R. Dawkins, ἐνθ' ἄν., 76 Θ. Κωστάκ., ἐνθ' ἄν., 50 Α. Μπούτουρ., Ἀγωγή 1,6. Ἡ τροπὴ αὕτη τοῦ δ τελεῖται κατ' ἐπέκτασιν καὶ πρὸ τῶν ἀνοικτῶν φωνηέντων: δανλός) ζανλός, δάγκωμα) ζάγκωμα, δοντάγρα) ζοντάγρα, δέρονω) ζέρονω. Πβ. X. Παντελίδ., ἐνθ' ἄν., 38 Α. Μπούτουρ., ἐνθ' ἄν., 7. γ) εἰς τζ: διάβολος)τζάβολος, διάκονος)τζάκονος, διάστερο)τζάστερο. Πβ. K. Foy, Lauts. griech. Vulgärspr., 55. **5)** Τρέπεται διαλεκτικῶς εἰς τοὺς συγγενεῖς φθόγγους: α) θ: ἀκρίδα) ἀκρίθα, καλαπόδι) καλαπόθι, λαμπάδες) λαμπάθες, συνείδησις) συνείθηση. Πβ. Γ. Χατζιδ., MNE 2, 421 K. Dieterich, ἐνθ' ἄν., 77 X. Παντελίδ., ἐνθ' ἄν., 38. Τὴν αὐτὴν τροπὴν ὑφίσταται καὶ εἰς τὰ βόρ. ἰδιώμ., ὅταν εὐρίσκεται πρὸ ἀποβαλλομένου ι: βόιδι) βόιθ, δικέλλι) θ'κέλλ', δικράνι) θ'κράν', λουλούδι) λουλούθ', σκιάδι) σκιάθ'. Πβ. Ἀνθ. Παπαδόπ., ἐνθ' ἄν., 45 R. Dawkins, ἐνθ' ἄν., 91. β) διὰ τοῦ θ εἰς φ: δικέλλι) θ'κέλλ') φ'κέλλ', δικώλι) θ'κούλ') φ'κούλ'. Πβ. Ἀνθ. Παπαδόπ., ἐνθ' ἄν., 45. γ) εἰς τ: ἀπίδι) ἀπίτ', καρδί) καρύτ', ραδίγια) ρατίγια, λειχούδης) λειχούτης. Πβ. Ἀνθ. Παπαδόπ., ἐνθ' ἄν.,

45, R. Dawkins, *ἐνθ' ἄν.*, 92 Α. Τσοπανάκ., *ἐνθ' ἄν.*, 105. **δ)** εἰς λ: *δακτύλιος* > *λαχτύλιος*, *δεκανίκος* > *λεκανίκος*, *δίψα* > *λίψα*, *δυσσμός* > *λυσσμός*. Πβ. Ν. Ἀνδριώτ., Ἰδιωμ. Φαράσ., 17. 38, 69 Α. Τζάρτζαν., Θεσσαλ. διαλ., 38. ε) εἰς ρ: *ἀχτίδα* > *χκίρα*, *βόδι* > *βόρ'*, *δαμαλίδι* > *ἀλαμαλίδ'*, *δέκα* > *ρέκ'*, *δώδεκα* > *ρώρεκα*, *ἔδωκα* > *ῥάκα*. Πβ. R. Dawkins, *ἐνθ' ἄν.*, 44, 76, G. Blanken, *Cargèse*, 74 Θ. Κωστάκ., *ἐνθ' ἄν.*, 43. **στ)** εἰς χ πρὸ ἀποβαλλομένου ι: *ἀπίδι* > *ἀπίχ'*, *πηγάδι* > *πεγάχ'*, *φίδι* > *φίχ'*. Πβ. R. Dawkins, *ἐνθ' ἄν.*, 92. **ς)** Εἰς τὰ συμφωνικά συμπλέγματα βδ, γδ, ρδ τὸ δ μετὰ τοῦ συνοδευόντος αὐτὸ συμφώνου τρέπονται δι' ἀνομοίωσιν εἰς ἄηχα: *βδέλλα* > *ἀβτέλλα*, *ἀφτέλλα*, *ἐβδομήντα* > *ἐβτομήντα*, *ἐφτομήντα*, *γδύνω* > *γτύν-νω*, *χτύν-νω*, *πέριδικα* > *πέριτικα*, *ἀμύνδαλον* > *ἀμύχταλο*, *σκόρδο* > *σκόρτο*. Πβ. K. Dieterich, *ἐνθ' ἄν.*, 79 X. Παντελίδ., *ἐνθ' ἄν.*, 44 Σ. Μενάρδ., Ἀθηνᾶ 6 (1894), 158 Α. Τσοπανάκ., *ἐνθ' ἄν.*, 116 Α. Tsopanák., *Λεξιλογ.* Δελτ. 10 (1963), 61 κέξ. **7)** Εὐρισκόμενον πρὸ τοῦ ρ τρέπεται ἐξ ἐπιδράσεως τούτου εἰς τ: *ἰδρώνω* > *τρών-νω*, *ἀδρός* > *ἀτθέ*, *ὀρῶς* > *τσούα*. Πβ. G. Rohlf., *ἐνθ' ἄν.*, 76 Θ. Κωστάκ., *ἐνθ' ἄν.*, 50. **8)** Ἐναλλάσσεται διαλεκτικῶς πρὸς τὰ σύμφωνα **α)** τὸ β: *δάκρυον* > *βάκρυον*, *δαχτυλίδι* > *βαχτυλί*, *δίσεκτος* > *βίσεκτος*, *δουλειά* > *βουλειά*. Πβ. Ν. Ἀνδριώτ., *ἐνθ' ἄν.*, 29 Α. Tsopanák., *ἐνθ' ἄν.*, 96. **β)** τὸ γ: *ἀγανάχτηση* > *δανάχτηση*, *γέφυρα* > *δέφυρα*, *γῦπας* > *δῦπας*, *πυρρόγη* > *φυρρόδη*, *ὕγειονόμος* > *δευονόμος*. Πβ. D. Oekonomid, *ἐνθ' ἄν.*, 61, Γ. Χατζιδ., MNE 2, 421 X. Παντελίδ., *ἐνθ' ἄν.*, 37 Α. Tsopanák., *ἐνθ' ἄν.*, 95 κέξ. **γ)** τὸ ζ: *ζέστα* > *δέστα*, *ζεστόν* > *δεστόν*. Πβ. D. Oekonomid, *ἐνθ' ἄν.*, 61. **δ)** τὸ θ: *θησανρός* > *δησανρός*, *θυγατέρα* > *δυχατέρα*, *θειάφι* > *δευάφι*, *θειός* > *δευός*, *θλίψη* > *δλίψη*. Πβ. K. Dieterich, *ἐνθ' ἄν.*, 77, K. Foy, *ἐνθ' ἄν.*, 16 D. Oekonomid, *ἐνθ' ἄν.*, 61 Β. Φάβη, Ἀθηνᾶ 42 (1930), 248 Α. Tsopanák., *ἐνθ' ἄν.*, 106. **9)** Προέρχεται **α)** ἐκ τοῦ φθόγγου *d*, συνήθως πρὸ τοῦ ι: *ἀγνάντια* > *ἀγνάδια*, *δόντια* > *δόδια*, *κουβεντιάζω* > *κουβεδιάζω*, *σύντεκνος* > *σύνδεκνος*. Πβ. Ἀνθ. Παπαδόπ., *ἐνθ' ἄν.*, 42 Α. Τζάρτζαν., *ἐνθ' ἄν.*, 39 Δ. Οἰκονομίδ., Ἀθηνᾶ 56 (1952), 224. **β)** ἐκ τοῦ φθόγγου *t*: *τοξάρι* > *δοξάρι*, *τετάρτη* > *τετράδη*, συνηθέστερον πρὸ τοῦ ι: *ροτιά* > *νοδιά*, *στρατιώτης* > *στραδιώτης*, *σπίτια* > *σπίδια*, *φυτιά* > *φυντιά*, *φωτιά* > *φωδιά*. Πβ. K. Dieterich, *ἐνθ' ἄν.*, 77 X. Παντελίδ., *ἐνθ' ἄν.*, 9 Α. Καραναστ., *ἐνθ' ἄν.*, 58. **γ)** Ἐξ ἀφομοιώσεως πρὸς αὐτὸ τοῦ *v* ἐν μέσῳ λέξεως ἢ ἐν ἀρχῇ ἐν συνεκφορᾷ: *συνδανιλίζω* > *συνδ-δανιλίζω*, *τὸν δάσκαλο* > *τόδ-δάσκαλο*, *δὲν δουλεύω* > *ἔδ-δουλεύω*. Πβ. K. Dieterich, *ἐνθ' ἄν.*, 83 X. Παντελίδ., *ἐνθ' ἄν.*, 48 Α. Tsopanák., *ἐνθ' ἄν.*, 126 Α. Καραναστ., *ἐνθ' ἄν.*, 66. **10)** Ἀναπτύσσεται ἐν μέσῳ λέξεως ἐκ ψευδοῦς ἀποκαταστάσεως εἰς ὅσα ἰδιώματα τοῦτο ἐκπίπτει μεταξὺ φωνηέντων εὐρισκόμενον: *ἀέρι* > *ἀδέρι*, *σῶος* > *σῶδος*. Πβ. Α. Tsopanák., *ἐνθ' ἄν.*, 92.

δα μόρ. σύνθηθ. *δα* Ἀπουλ. (Καλημ.) γὰ Κῶς Ρόδ. (Καλαβάρδ. Σορων. Φάν. κ.ά.) Τσακων. *λά* Κρήτ. (Χαν. κ.ά.) *δάς* Λυκ. (Λιβύσσ.) Κύν. Σάμ. Σκόπ. *δός* Λυκ. (Λιβύσσ.) *ἀδά* Ἡπ. (Ἰωάνν. κ.ά.) *ἐδά* Θήρ. Κρήτ. (Σητ. κ.ά.) Κύνθηρ. Πελοπν. (Λάστ. κ.ά.) Νάξ. (Ἀπύρανθ. κ.ά.) Τσακων. (Χαβουτσ.) *ἐδαέ* Κρήτ. γὰ Ἡπ. (Ἰωάνν.) Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπν. (Κυνουρ.) Στερελλ. (Φτελ.) *τζά* Κέρκ. Κεφαλλ. Κύπρ. (Κυθρ.) *ἰά* Κῶς Μακεδ. (Κοζ.) *ἑά* Χάλκ. *ἰά* Ἰκαρ. Κάρπ. Κίμωλ. Μεγίστ.

Τὸ ἀρχ. μόριον δ ἢ μετασχηματισθὲν κατὰ τὰ πολλὰ εἰς -α νεώτερα ἐπιρρήματα. Βλ. Γ. Χατζιδ., *Einleit.*, 52, 329.

Τὸ μόρ. δ αὖ καὶ εἰς Ἑρωτόκρ. Γ 1045 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.) «Δὲν εἶν' καιρὸς νὰ σὲ κρατῶ, μὰ δὰ ποὺ ζοῦμεν ὅλοι | νὰ τὴ χαροῦμε, μάννα μου, τοῦ γάμου μας τὴ σκόλη» καὶ Γύπαρ., πρᾶξ. Γ, στ. 248 (ἐκδ. Κ. Σάθας, σ. 233) «Τὴν πιστεμένη μου βουλή ἐτότες δὰ νὰ κράζης». Ὁ τύπ. *ἐ δ α* διὰ προσθήκης τοῦ *ε* κατὰ τὰ λοιπὰ ἐπιρρήματα *ἐ κ ε ἰ*, *ἐ ν ω ρ ἰ ε*, *ἐ φ έ τ ο ς*, *ἐ π ε ι τ α* κ.ά. βλ. Γ. Χατζιδ., MNE 1, 231 κέξ. καὶ εἰς Χρον. Μορ. Η στ. 5889 (ἐκδ. Schmitt) «Διὰ τὸν Χριστὸν ἀφέντη μας, ἐδὰ συμπάθησέ του|κι ἂν πέση πλέον εἰς φταίσιμον, τὴν κεφαλὴν του κόψε» καὶ εἰς Ἑρωτοπαίγν. στ. 519 (ἐκδ. Hesselting - Pernot, σ. 44) «Κι ἐδὰ, ψυχὴ μου, ἀρνήσου τὴν νὰ σὲ διαβοῦν οἱ πόνοι» καὶ εἰς Ἑρωτόκρ. Γ. 232 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.) «καὶ πῶς ἐξάπλωσεν ἐδὰ, κι ὅλον τὸ νοῦ μου πᾶναι» καὶ εἰς Γύπαρ. Α 282 (ἐκδ. Ε. Κριαρ.) «γὴ ὄνειρο νὰ 'δε ἄλλη βολὰ κ' ἐδὰ νὰ τὸ δηγᾷται». Ὁ τύπ. *λ α* ἐκ τοῦ *λ έ ω δ α* (< *λ ω δ α*) *λά*. Βλ. Γ. Χατζιδ. MNE 1, 198. Ὁ τύπ. *δ ο ς* πιθαν. ἐκ τοῦ *α υ τ ο ς δ α* (< *α υ τ ο ς δ ο ς*) καὶ ἐπίδρασιν τοῦ *α υ τ ο ς*.

1) Χρονικῶς, **α)** Τώρα, ταύτην τὴν στιγμὴν Ἀντικύθ. Κρήτ. (Γεράκ. κ.ά.) Λέσβ. Πελοπν. (Λάστ. κ.ά.) Τσακων. (Χαβουτσ.): *Ἐδὰ τὸ εἶπες — ἐδὰ ἦρθα Κρήτ. Ἐδὰ σοῦ κοδοσιμῶνει μνηὰ βωλάκα, μόνο τ' ἀμέδε σου ἔχε* (ἀμέδε = ὁ νοῦς) αὐτόθ. Ἰδια δὰ (τώρα ἀμέσως) αὐτόθ. *Ἐδὰ ἄφες με 'ς τὴ γακορριζικιά μου αὐτόθ. Ἐγὼ λέω ἀπ' ὅθεν ἐδὰ νὰ ξεσυζέψωμε* (νὰ διαλύσωμεν ἀπὸ τώρα τὸν συνεταιρισμὸν) αὐτόθ. *Ἀριφνᾶς τοι νὰ 'ναι ἐδὰ ἐκεῖ*; (ὑπολογίζεις νὰ εἶναι τώρα ἐκεῖ;) αὐτόθ. *Καὶ τὰ πρόβατα τὰ δύνουν δὰ τριτάρικα παε αὐτόθ. Τσ' ἐδὰ δέ ι τρώτ' οἱ κατσιβέλοι τὸ λαγὸ* (καὶ τώρα δὲν τὸν τρώγουν οἱ κατσιβέλοι τὸν λαγόν) Χαβουτσ. || Ἄσμ.

Γιέ μου, καὶ δὲ σοῦ τὸ 'λεγα, γιέ μου, καὶ δὲ σοῦ τό 'πα, πῶς εἶν' οἱ βάλες δανεικές, δὲν εἶν' ἐδὰ σὰ βρωῖτα Κρήτ.

Μαζὶ ἀναθραφήκαμε μὲ τὴ γειτόνισσά μας, κ' ἐδὰ θὰ ξεχωρίσουμε 'ποὺ τὴ βασιλίσσά μας αὐτόθ.

Ἦμουνε κράχτης πετεινός, μὰ δὰ 'ς τὰ γεραθιά μου τὰ μὲ τσιβοῦν οἱ ὄρνιθες δὲ δὸ βαστᾷ ἡ καρδιά μου Ἀντικύθ. Ἡ σημ. καὶ Βυζαντ. βλ. Ἑρωτοκρ. (ἐκδ. Ξανθοῦδ. Β 761 - 62) «Κεῖν' ἡ φωτιά, ποὺ μοῦ 'φεγγε, μπλὺδ λάψι δὲ μοῦ δίδει, κι ἄνεμος μοῦ τὴν ἥσθησε κ' ἐδὰ 'μαι 'ς τὸ σκοτεῖδι». **β)** Πρὸ ὀλίγου, ἄρτι Θήρ.: *Ἐδὰ-ἐδὰ ἦταν ἐδῶ αὐτόνε, ποὺ ζητᾶς. γ)* Μετ' ὀλίγον Κρήτ.: *Ἐδὰ-ἐδὰ θὰ 'ρθῶ.*

2) Βεβαιωτικῶς, βεβαίως, μάλιστα πολλαχ.: *Δὲν εἶχαμε δὰ καὶ τόση ἀνάγκη! Εἶχαμε 'ς τὸ τραπέζι ἀρνὶ καὶ κρασί δὰ ὅσο ἠθελες πολλαχ. Τί λές, θὰ 'ρθῇ; — Ἀμέ δὰ Ἀθῆν. Ἡ Κρήτη δὰ εἶναι μὲ τ' ὄνομα κ' εἰς τὸ τραγοῦδι κ' εἰς τὸ χορὸ κ' εἰς τὰ πάδα* Ἀντικύθ. Τῆς βασιλοπούλ-λας μας πρέπει τῆς γὰ βασιλόπουλ-λον, ὅχι βεζ-ζιρόπουλ-λο Κῶς. Πῆγα δὰ νὰ τοῦν ἀδαμώσουν Λέσβ. *Ἐστειλὰ του δὰ Σύμ. Ἐν εἶμαι δὰ καὶ τοῦ πεθαμ-μάτου Κῶς* (Καρδάμ.) *Κάθε λίγο καὶ λιγάκι τοῦ 'κανε τραπέζι, τοῦ 'στερνε πεσκέσι τοῦ κόσμον τὰ καλὰ κι ὁ Χάρος ἦτανε δὰ πιά τόσο εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἀπλοδωργιὰ τοῦ κουμπάρου του Μῆλ. Καὶ πειὸς θὰ 'ναι ἀρχηγός μας; — Ὁ Χατζῆ μας λὰ Κρήτ. 3)* Συμπερασματικῶς, λοιπόν, τέλος πάντων Ζάκ. Ἡπ. (Ἰωάνν.) Ἰθάκ. Κάρπ. Κίμωλ. Κρήτ. (Ἀβδοῦ Γων. Ρέθυμν. κ.ά.) Κύν. Κύπρ. Κῶς Λέσβ. Λευκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Ξηροκ.) Προπ. (Μηχαν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Σύμ. Σύρ. Τσακων. Χίος — Λεξ. Κομ. — Α. Παπαδιαμ., Χριστουγενν. διηγ., 7: *Τί τὸν ἔκανε κ' ἦρθε δὰ; Ξηροκ. Χίγια τὰ 'κανε δὰ ὁ Γιώργης τοῦ Νικόλα τὰ κατσκοποῦράτα Κίμωλ. Πηγαίνω 'ς τὸ*

